

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1100. Usque Ad Annum 1143

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90117999

§. 16. Epistolæ S. Bernardi pro causa Papæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66385](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66385)

Sæcul. XII. A.C. 1131. ctus fuisset Episcopus in alia Franciæ Ec-
clesia, scilicet Catalaunensi, oneri se sub-
dixit, & alium nempe Geofridum Abba-
tem S. Medardi Sueffione sibi subrogari
curavit.

§. XVI.

Epistolæ S. Bernardi pro causa Papæ.

Innocentio Papa in Francia diversante

ep. 124.

S. Bernardus complures epistolas ve-
hementi stilo ad illos dedit, qui Innocen-
tio adversabantur, eosque ad præstandam
obedientiam permovere conatus est. In
epistola ad Hildebertum Archiepiscopum
Turonensem, quem Gerardus Inculis-
mensis in partes Petri Leonis pertrahere
satagebat, data, loquitur in hunc modum:
*Nunquid non omnes Principes cognove-
runt, Innocentium vere a Deo electum
esse? Francorum, Anglorum, Hispania-
rum Reges, atque etiam Rex Romanorum
eum Papam recipiunt. Solus adhuc igno-*

2: Reg. 17. 7. *rat Achitopbel suum jam patefactum ac
dissipatum consilium* (hic S. Bernardo de
Gerardo Inculismensi sermo est) tum
prosequitur: *Proborum omnium senten-
tia, majoris partis consensus, & quod præ-
cipuum est, pietas explorata Innocentium
commendant.* Scribens etiam S. Bernar-
dus Gaufrido de Loratorio, Doctore no-
minatissimo, postea Archiepiscopo Bur-
degalensi, & jam tunc magnæ auctorita-
tis

ep. 125.

tis viro, ait: *Allemannia, Francia, Anglia, Scotia, Hispaniarum, & Hierosolymorum Reges Domino Innocentio adbaerent. Bene autem illum recipit Ecclesia, cujus & opinio clarior, & electio sanior inventa est, nimirum eligentium & numero vincens & merito.* Tum hunc Doctorem hortatur, ut Episcopo Inculismensi se se opponat, & Comitem Pictaviensem ad Ecclesiae unitatem reducere conetur.

Sæcul. XII.
A.C. 1131.

ep. 126.

Tandem S. Bernardus de eadem materia epistolam prolixam ad quatuor Episcopos Aquitaniae, videlicet Lemovicensem, Pictaviensem, Petrocoriensem & Santonensem dedit, in qua mores Episcopi Inculismensis depingit in hunc modum: *In Literis, quas nuper ad Cancellarium scripsit familiares, Legationis se se & onere & nomine honorari tanto indignius supplicat, quanto humiliter. Utinam tamen obtinisset, tunc quippe soli aut pæne soli sibi nocuisset. An non videtis, quo hominem impellat amor gloriae? Legatio est gravis sarcina, præsertim humeris senilibus. Et tamen homini isti, ætate fracto, gravior videtur pæna, reliquum breve dierum suorum spatium sine hac pæna vivere. Et post alia, Episcopus Inculismensis primus aut inter primos scribit Papæ Innocentio, Legationem postulat, non obtinet. Indignatur, resilit ab illo, transit ad alium,*

&

Sæcul. XII. *Et ipsius se esse Legatum gloriatur. Quod*
 A.C. 1131. *si Legati potestatem aut ab Innocentio ante non poposcisset, aut postmodum ab Antipapa non accepisset, credi poterat, alium quemcunque, etsi pravum, habuisse in defectione intuitum; nunc autem hominis ambitio excusari non potest. Nimirum Gerardus, diu magnus habitus inter suos, videri se ipso inferior erubescit. In eo agnoscitur pudor ille, quem*

Eccles. IV. *Scriptura loquitur adducens peccatum,*
 25. *cum hominem, nempe terram & cinerem, non dico subjici, sed etiam non dominari pudet. Jam novos apud vos Legatus Papæ suo Episcopus cudit, ne soli sit sibi Papa. Nec mortuis Successores, sed vivis invulsos obtrudit, fretus tyrannica potentia Optimatum, qui suasurum civitatum Episcopos odio iniquo persequuntur.*

Nunquid autem gratis talia Legatus accipiat pro Papa suo? en ille totam, ut Gerardus gloriatur, Franciam atque Burgundiam antiquæ ejus Legationi adjecit. Potest & adjungere, si vult, Medos & Persas, & quemcunque denique locum suis pedibus calcaverit, ut saltem ambitio vacuis nominibus pascatur. Homo non minus

In Gerardum *sine fronte quam sine mente putat, se non*
 Inculismen- *videri, dum omnibus suis vicinis visus materiam præbet, instar cujusdam negotiatoris, quæritantis lucra sua, & modo hunc modo illum explorantis venditorem, ut ab*
 sem. *illo*

illo demum emat, quod amat, a quo vilius Sæcul. XII. A.C. 1131.
 impetrare valuerit. Gerardus suo arbi-
 trio eum Papam eligit, qui se Legatum esse
 consenserit. Ergo nisi Legatus tu fueris,
 Roma Papam habere non poterit? unde hoc
 tibi in Ecclesia Dei privilegium? donec
 spes tibi superfuit, ab Innocentio Papa
 tua impudenti petitione obtinendi, quod
 sperabas, Sanctus ille in epistolis tuis &
 Papa fuit. Quomodo ergo nunc Schisma-
 ticum criminaris? numquid cum vana spe
 tua Innocentii simul & Sanctitas evanuit
 & Papatus? heri tibi erat Catholicus &
 Sanctus & Summus Pontifex, hodie ne-
 quam, Schismaticus, & pacis turbator.
 Heri Pater Innocentius, hodie Gregorius
 S. Angeli Diaconus. More illius iniqui
 Judicis nec Deum times nec hominem re-
 vereris. Luc. 18. 2.

S. Bernardus deinde vivis coloribus
 ambitionem exhibet, quæ quamprimum
 se se manifestat, ridetur, & solius hypo-
 crisis auxilio emergit. Tum cœpti sui
 memor & de Schismate differens in Ana-
 cletum Antipapam ita declamat: *Quis*
vero ille, nisi HOMO PECCATI, qui
postquam a Catholicis Catholicus canonicè
electus est, locum Sanctum invasit, quem
tamen non quia Sanctus, sed quia Summus
est, affectavit? invasit, inquam, invasit
armis, igne, pecunia, non vitæ merito vel
virtutum, & Sedem Apostolicam, eadem
qua

Sæcul. XII.
A.C. 1131.

qua invasit infania, usurpat. Nam illa, quam jactat conjuratorum suorum electio, non electio sed umbra est, & velamentum malitiæ. Nec electio nisi impudenter, nisi mendaciter dici potest. Stat quippe Sententia Ecclesiastica; post primam electionem non dari posse secundam. Etsi enim præsumeremus, formæ prioris electioni quidquam defuisse, ut concordie hostes contendunt, numquid secunda fieri debeat, antequam electio prima legitime discussa & abrogata fuit? Quapropter illi procul dubio peccatum habent, qui contra præceptum Apostoli: nemini cito manus imponas, promptissime Usurpatori temerario manus imposuerunt. Illi Schismatis auctores sunt.

In Anacle-
tum Anti-
pamam.

Ceterum nunc Judicium expetunt, quod initio expectare debebant, & intempestive justitiam offerunt, quam suo tempore oblatam renuerunt, eo nempe consilio, ut si jam judicium recusetur, vos iniusti esse videamini, si vero recipiatur, litigantibus inter se partibus ex moris mora nascatur, & interim rerum facies ex humana vicissitudine mutetur. An de vestra justitia desperatis, & damnum jam crescere non timetis, quemcunque causa exitum sortiatur? Quidquid, inquit, hactenus factum sit, modo petimus audiri, modo Judicium subibimus. Tergiversatio est. Nimirum nihil aliud ipsis super-

est, quo seducant simplices, & malevolos Sæcul. XII.
 ad arma capienda impellant. Jam judi- A.C. 1131.
 cavit Deus non Decreti sententia, sed Ope-
 ris evidentia. Dei esse iudicium sence-
 runt & consenserunt Archiepiscopi Gual-
 terius Ravennas, Hildegarius Tarraco-
 nensis, Norbertus Magdeburgensis, Conra-
 dus Salsburgensis. Dei esse iudicium co-
 gnoverunt & acquieverunt Episcopi Equi-
 pertus Monasteriensis, Hildebrandus Pi-
 storiensis, Bernardus Papiensis, Landul-
 phus Astensis, Hugo Gratianopolitanus,
 Bernardus Parmensis. Horum virorum
 Sanctitas & auctoritas etiam hostibus re-
 verenda, facile nobis, qui minorem & me-
 riti & officii tenemus locum, ut cum ipsis
 saperemus, vel etiam erraremus, persuasit.
 Taceo multitudinem ceterorum Tusciae,
 Campaniæ, Longobardiæ, Germaniæ,
 Aquitaniæ, Galliarum denique & Hispa-
 niarum & Ecclesiæ universæ Orientalis
 Episcoporum.

Hi omnes unanimes non conducti pe-
 cunia, non seducti fallacia, non illecti pri-
 vato carnis vel cognationis amore, non
 compulsi timore potentia Sæcularis, sed
 Dei procul dubio voluntatem nec igno-
 rantes nec dissimulantes, Petro Leonis re-
 jecto Gregorium Papam sub nomine Inno-
 centii ingenue receperunt. Præsulum sa-
 ne nostrorum neminem in hac epistola no-
 mino, quia omnes enumerare ratio com-

Hist. Eccles. Tom. XVI. Y y pen-

Sæcul. XII. *pendii non admittit, & paucorum invidio-*
 A C. 1131. *sa memoria adulationis notam non effuge-*

* Marmou-
 stier.

ret. Non autem prætermittendi sunt San-
cti, qui mundo mortui, soli Deo placere qua-
runt; nempe Camaldulenses, Vallumbro-
sani, Cartusienfes, Cluniacenses, qui ex
*Majori-monasterio * sunt, Cistercienses*
fratres mei, Cadumenses, Tironienses, &
Saviniacenses. Tandem universæ Congre-
gationes Clericorum Regularium & Mo-
nachorum, secutæ exemplum Episcoporum
suorum Innocentium Papam venerantur.

Quid Reges & Principes terræ memo-
rem? an non omnes pari consensu unacum
subditis sibi gregibus Innocentium ample-
ctuntur? quis postremo in quocunque or-
dine vitæ illustris & boni nominis homo
id ipsum non sapit? & tamen adhuc isti
nescio qua contentiosa importunitate re-
clamare audent. Vocant in iudicium uni-
versum terrarum orbem, quem cum sua pau-
citate conferre non erubescunt. Quis qua-
so tantam Episcoporum & Principum ne-
dicam populorum multitudinem in unum
Concilium cogere possit? Quis tot San-
ctorum Virorum millibus persuadeat, ut
quod prius ædificaverunt, destruant, & ab-
jecta justitia, errorem profiteantur? Quis
deinde locus tantum conventum caperet?
universæ quippe Ecclesiæ negotium est, non
unius causa personæ. Videtis jam, quod
ob rem impossibilem calumniam Ecclesiæ
 Adatri

Matri vestræ struitis, vobisque ipsis la-
queum neclitis, ne ad ejus gremium rever-
tamini?

Sæcul. XII.
A. C. 1131.

Sed esto. Mutet consilium suum Deus
(secundum hominem dico) revocet senten-
tiam, convocet a finibus terræ Concilium,
quosnam quæso sibi Judices dabunt? omnes
quippe alterutri parti addicti sunt, & pars
neutra alteram Judicis officium obire pa-
tietur, atque ad litem magis protra-
bendam quam componendam pacem tan-
tus Conventus fatigabitur. Præter-
ea, obsecro, cui Antipapa interim Ro-
mæ custodiam tradet, quam tanto amo-
re tamdiu concupivit, tanto labore & sum-
tibus acquisivit, & tanto fastu possidet,
tanto pudore timet amittere? frustra ta-
men orbis terrarum in unum consueret
conventum, si iste quidem causa caderet,
& nihilominus non expelleretur Roma.
Alioquin vero Innocentius Papa spoliatus,
nisi restituatur, Judicium experiri non
potest; nec Leges profecto cogunt, nec Ca-
nones. Tandem de eo contenditur, quis-
nam ex his duobus videatur esse Papa. Si
Personæ comparentur, ut neutri sane vel
destruere, vel adulari videar, dicam, quod
passim dici reperies, & neminem arbitror
diffiteri; videlicet Innocentii nostri fama
nec æmulos timet, cum alterius ne quidem
ab amicis tuta sit. Si electiones discutias,
Innocentii promotio purior, & ratione

Y y 2

pro-

Sæcul. XII. *probabilior, & tempore prior est. Porro*
A.C. 1131. *de tempore constat, & reliqua duo ex me-*
ritis & Dignitate eligentium probantur.
Hanc enim, ni fallor, partem sanioverem in-
venies, nempe Episcopos, Cardinales, Dia-
conos & Presbyteros, quorum maxime in-
terest Summum Pontificem eligere, & tan-
to numero, quantus de Jure sufficit. Si
consecrationem spectemus, an non ex parte
nostra stat Episcopus Ostiensis, cujus est
Romanum Pontificem ordinare? In fine
Epistolæ S. Bernardus Episcopos Aquitaniae
ad resistendum Schismaticis præcipue
Episcopo Inculismensi excitat.

§. XVII.

Wulgrinus Archiepiscopus Bituricensis
Innocentio favet.

Petr. Bitur. **H**oc effectu neutiquam caruit S. Ber-
c. 62. tom. 2. nardi conatus; id enim cognosci-
Bibl. Lab. mus ex epistolis a tribus Aquitaniae Epi-
P. 93. scopis, scilicet Guilielmo Santonensi,
 Guilielmo Petrocoriensi, & Guilielmo
 Pictaviensi ad Wulgrinum Archiepiscopum
 Bituricensem datis. Ideo vero ad
 hunc Præsulem confugiebant, utique
 Aquitaniae Primatem, quia ipse Gerar-
 dus Sedem Burdegalensem, ipsorum Me-
 tropolim, invaserat. Ergo Episcopus
 Santonensis Archiepiscopum certioverem
 facit, quod Gerardus, Principis favore
 munitus, Episcopis Pictaviensi & Lemo-
 vicensi